इर्ट्स्यार्याई विक्षपाधिकित्सत्ती मानुषाय त्रयाय RV.1,123,1. — Siddle K. zu P. 3,1,5 kennt noch folg. Bedd. — 5) entfernen (स्रयनयन). — 6) zu Grunde richten (नारान). — 7) niederdrücken, niederhalten (निम्नक्). — 8) zweifeln (संराय; vgl. u. वि). — caus. vom desid. heilen: स्रचिरावा वैधिधिकित्सपिष्यति Milav.47,11.

- मृतु 1) gedenken, sich erinnern: विश्वा मृतु स्वध्या वेतयस्पयः RV. 4,45,6. — 2) zuerkennen: मृतु वश्चीत्प्याप्यं मदीप euch ist zugedacht RV. 4.37.4
- म्रप caus. abtriinnig werden: तृष नेह्यद्पेयचेतपीते VS. 2,17. desid. sich abwenden wollen: ततो नार्प चिकित्सित AV. 13,2,15.
- प्र 1) kennen: तं सीम् प्र चिकिता मनीया तं र्जिष्ठमनुं नेषि पन्याम् RV. 1,91, 1. 2) kund machen, verkündigen: स द्वेषु प्र चिकि- हि RV. 8,39,3. (उपाः) प्राचिकित्त्सूर्य यज्ञमाग्नम् 7,80,2. 3) sich bemerklich machen, kund werden, erscheinen: त्रिश्चिद्काः प्र चिकितुर्वम् ति व अत्तर्दापुषे मर्त्याय RV. 7,11,3. प्र वत्रेवित्रिश्चिकतः प्र पिकितुर्वमानः सीम् इन्हाय चिकेत TS. 2,2,12,3. med.: प्र या मिक्सा मिक्नास् चेकित RV. 6,61,13. प्र नु येदैषा मिक्ना चिकित्रे 1,186,9. pass.: तदा चेकित RV. 6,61,13. प्र नु येदैषा मिक्ना चिकित्रे 1,186,9. pass.: तदा चेकित प्र वीर्यम् 3,12,9. Vgl. अप्रकेत. caus. 1) kund machen, erscheinen lassen: प्रचेत्यन्तर्यत्ति वाचमेतीम् RV. 9,97,13. मेक् अर्थाः सरस्वत प्र चेतयित केतुनी 1,3,12. 2) wahrnehmen, bemerken: निर्गार्णाम्याप्रचेतितः unbemerkt Buxम् 8,24. 3) med. erscheinen: मद्ः प्र चेतसा चेतयत् अनु खुनिः RV. 9,86,42. des. anzeigen, zeigen: प्र चिकित्सा गविष्टा ति त्रे पत्थाम् RV. 6,47,20. 1,91,23.
- म्रातिप्र med. sich auszeichnen, bemerkbar sein: प्र वीर्वेण देवतार्ति चेकिते हुए. 1,35,3.
- वि 1) wahrnehmen, unterscheiden; begreifen, erkennen: पश्यंद्रन्
  एवान वि चेतर्न्धः RV. 1,164, 16. रृतस्त तो वि चिंत्रतिरेषाम् 152, 2.
  ट्यंप्ना वर्रणश्चेत् पन्याम् (kann nur bedeuten: kennen, finden den Pfad)
  4,55, 4.— 2) med. sich wahrnehmen lassen, erscheinen: न रेिन्णा वि
  चिंत्रते न मुन्या RV. 2,27,11. न ज्ञामिभिर्वि चिंत्रते वेया नः 1,71,7. वि
  मूर्या रूपिमिश्चित्रितानः 4,14,2. चेति 16,14. विंचित्र wahrgenommen, bemerkbar: विज्ञविचित्तः श्रवंमाधितिष्ठेन् AV. 13,2,31. विचित्तगर्भा पष्टीही TBR. 1,7,3,3. विचित्त offenbar behält im comp. vor einem Eigenschaftswort seinen Ton gana विस्पष्टादि zu P. 6,2,24. caus. = वि
  simpl. 1: जुङ्करे विचित्रयंत्तः RV. 5,19,2. = विचेत्रयमानाः Nia. 4, 19. —
  desid. 1) zu unterscheiden suchen: सर्द्रपा वि वं चित्रत्सरत्चिद्ध नार्री
  RV. 4,16,10.— 2) überlegen, zweifeln, in Ungewissheit über Etwas sein:
  तं ट्यंचिकितसङ्कुक्वानी३ मा है।षा३मिति TS. 6,3,9,1. Ait. BR. 8, 15. Çar.

Br. 2, 2, 4, 6.9. 14, 7, 2, 18. म्रविचिकित्सन् 4, 3, 4, 20. पिस्मितिदं विचिकित्सित्ति KATHOP. 1, 29. देवैर्त्रापि विचिकित्तित्त् 21. ब्रह्मेनं व्यमित्रम्न मा राजन्विचित्त्त्याः bedenke dich nicht lange MBH. 5, 2701. म्रत्र किं विचिकित्त्यते 12, 4744. विचिकित्तित worüber man in Ungewissheit ist BBAG. P. 2, 4, 10. 5, 9.

— सम् 1) zugleich wahrnehmen, überblicken: उभे घुता रेहिसी संचि-किलान् RV. 4,7,8. — 2) einverstanden —, einmüthig sein: सं जीनत् मनेसा सं चिकित्रे RV. 10,30,6. इन्ह्री मित्री वर्राणुः सं चिकित्रिरे 92,4. देवा इनिभृगवः सं चिकित्रिरे 10.

5. चित् (= 4. चित्) f. das Denken, Intelligenz AK. 1, 1, 4, 10. H. 309. VS. 4, 19. Kap. 1, 105. 147. 165. Bhág. P. 1, 7, 23. 7, 3, 34. 9, 48. 8, 3, 16. 12, 5. 18, 12. चित्मात्र reine Intelligenz, ganz Geist Kaiv. Up. in Ind. St. 2, 12. Внактв. 2, 1. Внас. Р. 3, 7, 2. 4, 7, 26. 6, 16, 21. 7, 12, 31. चिद्रात्मक 3, 31, 14. 8, 3, 2. — Prab. 14, 4. 69, 11. Vedàntas. (Allah.) No. 2. — Vgl. ञ्चित्.

6. चित् interj. s. चित्कार und vgl. 2. चित्ति.

7. चित् Partikel s. चिट्न.

चित (von 1. चि) 1) partic. s. u. चि. — 2) f. चिता a) Schicht, Holzstoss, Scheiterhaufen AK. 2,8,2,86. Таік. 2,8,62. Н. 375. ап. 2,167. fg. Мер. t. 18. Ная. 131. मध्ये देवयजनस्य चितां चिनुषु: Lâगू. 8,8,15. चितां वा यो ऽधिरोक्ति Suça. 1,110,17. चिताधिराक्षा Ragh. 8,56. चितायां प्राविष्य Vet. 17,11. MBH. 11,785. 12,6430. R. 3,73,36.37. 75,51.53. 6,96,7. Dag. 2,55. Маккн. 101,20. Кимаваs. 4,35. Внас. Р. 4,2,15. चिताया МВН. 3,14172. 13,6403. Vet. 4,20. चितानल Vid. 79. — b) Haufe, Menge H. an. Мер. — 3) п. Gebäude: पक्तिष्टकाचितानि Gebäude von gebrannten Ziegeln Jásh. 1,197.

चितविस्तर् (चित + वि °) m. eine Art Schmuck VJUTP.140. चिताचूडक (चि ° + चूडक) n. Grabmahl TRIK. 2,8,62.

- 1. चिंति (von 1. चि) f. 1) Schicht, Schichtung von Holz, Backsteinen u. s. w.; Scheiterhaufen AK. 2,8,2,86. H. 373. an. 2,167. fg. Med. t. 18. Hâr. 131. TS. 5,3,5,3. 4,2,1. 6,10,2.3. Çat. Br. 6,1,2,17. 2,3,1. 8,2,1,1. 3,1,1 u. s. w. P. 3,3,41. Vop. 26,174. इक् क्यानेन सक्ष्रकृत्विधित्यु यूपा ऋक्तिः। MBH. 3,13340. पुनश्चितिस्तदा चास्य यद्मस्याय भिविष्यित 5,4801. Mârk. P. 22,9. Bhâg. P. 3,13,36. चिति दारुमयों चित्रा 4,28,50. Hariv. 4868. M. 4,46. चितिपुरीपाणि Çat. Br. 8,3,4,7. 6,3,12. ेपे Kàtj. Çr. 47,7,10.14. इस्मचिति Âçv. दिक्षा. 4,2. चिती (vgl. चित्रिका) dem Versmaass zu Liebe Hariv. 2227. 12360. चितिच्यवकार Со-LEBR. Alg. 100. 2) Haufe, Menge, Masse H. an. Med. Prab. 27,12 (vgl. Sch. 2). Vgl. ऋमृतचिति.
- 2. चिति (von 4. चित्) 1) Verständniss: पुटक्रामि ला चित्रेय VS. 23,49.

  Kann auch als infin. aufgefasst werden wie दशये, युधये. 2) m. der denkende Geist Bilab. 4. Dev. 3, 36. Phab. 27, 12 (vgl. Sch. 1). VP. 15, N. 22. चितिका (von 1. चिति) f. 1) Holzstoss, Scheiterhaufen Pankat. III,

135. Häufig am Ende eines adj. comp. nach einem Zahlwort in der Bed. Schicht: पैद्यचितिक Çat. Br. 6,3,4,25. सँस 6,4,14. Vyl. चितीक. — 2) eine Art Gürtel Har. 224.

चितियत् (von 1. चिति) adj. mit einem Scheiterhausen versehen: देश Kits. Ça. 24,3,21.